

Ligeløn — en narresut?

— eller er det begyndelsen til en ligestilling på arbejdsmarkedet?

Dansk Kvindesamfund har ganske vist sendt en velment lykønskning til Kvindeligt Arbejderforbund for en på papiret opnået ligeløn efter årelang kamp; men samtidig må man frygte, at fortolkningen af ordet ligeløn er problemfyldt, når der ses med arbejdstager- eller arbejdsgiverøjne. Skyldes dette manglende information til dem, der står på »værkstedsgulvet« og til offentligheden? Med vilje?

Det mest håndgribelige eksempel herpå er utilfredsheden hos »jernets« kvinder hos B & O. Man må håbe, at det kun drejer sig om en fortolkningsfejl, som det hurtigt arbejdende udvalg bliver i stand til at løse, inden den fastsatte dato 1. juli! Vi skulle jo nødig have samme tilstande med uligeløn som i de lande, der allerede i mange år har haft ligeløn på papiret, men ikke i virkeligheden, trods industriforbund. Det er mange, der i årenes løb har rynket på næsen af Kvindeligt Arbejderforbund og påstået, at det er overflødigt at have et forbund, der udelukkende består af kvinder, og at Danmark er det eneste land, dette finder sted. Sålænge man ikke kan blive enige om at fortolke indholdet i en overenskomst, sålænge må det også være nødvendigt at opretholde et særskilt forbund bestående af udelukkende kvinder. Desuden bør et sådant forbund bakkes op af alle de andre kvindegrupper, også de, hvis medlemmer har opnået privilegier, der nu kæmpes for.

Disse grupper møder vi i initiativgrupperne for ligeløn. Det er en fryd at opleve samarbejdet og tage del af de nye tanker, der nu rører sig hos fagbevægelsens kvinder. Nogle af disse tanker går ud på at bryde med den traditionelle tankegang som f.eks. ved opstillingen af lønkrav. Det er noget galt med resultaterne, når en lønstigning over 5 år i tidsrummet 1966-71 på i alt ca. 70 pct. kun giver en forbedring af reallønnen på 8 pct. Ligeså galt er det, eller værre, hvis en ægtefælle tager deltidsarbejde og familien får færre penge til sin rådighed! Yderligere galt er dette faktum i en tid, hvor arbejdsmarkedspolitikken ønsker går ud på beskæftigelse af flere gifte kvinder. Ingenting effektivt gøres for at menneskeliggøre tilværelsen for de allerede dobbeltarbejdende mødre!

En anden utraditionel tankegang er kvindernes vurdering af deres egen arbejdsindsats ved monotont arbejde. Man hører oftest om værdien af uddannelser. Nu er det på tide at tage disse problemer op til nyvurdering! Nu ser vi akademikere arbejdsløse efter 6 - 7 - 8 - 9 års studium. Hvem har betalt dette studium?

Før kvinderne selv gør sig klart, hvilken værdi deres arbejde har, kan vi ikke vente, at andre gør det. Det er ikke sikkert, at et arbejde fortsat skal betales efter uddannelseskriterier.

Anna-Lisa Hobwy.